

119 MINISTRIES NEDERLAND

DE BRIEVEN VAN PAULUS

DE PAULINISCHE PARADOX 2

DE PAULINISCHE PARADOX 2

DE BRIEVEN VAN
PAULUS

119 MINISTRIES NEDERLAND

Coverontwerp: Marissol Gislene Jacobs – Moreira da Silva
Vertaald vanuit het Engels door John Nuhaan en Geke van Halteren-Mager

ISBN: 9789402159745

© 2017 - 119 Ministries Nederland

De geciteerde Bijbelteksten komen voornamelijk uit de Herziene Statenvertaling.
Daarnaast zijn de Nieuwe Bijbelvertaling en de Willibrordvertaling gebruikt.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel
van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voorwoord

De Paulinische Paradox Serie 2 – de brieven

Dit boek is het vervolg op ons eerste boek over de Paulinische Paradox, waarin we geprobeerd hebben om Paulus in de juiste context te plaatsen, zodat hij van daaruit beter kan worden begrepen. Dat vormt de basis voor de inhoud van dit boek, waarin we ingaan op een aantal verzen dat regelmatig wordt aangedragen om aan te tonen dat Paulus zou hebben geleerd dat Gods Wet, de Torah, niet meer van toepassing is voor hedendaagse gelovigen in Jesjoea.

Het doel van de Paulinische Paradox Serie is het terugroepen van het complete Lichaam van de Messias naar het volledige Woord van God. Daarin bevinden we ons in goed gezelschap, want ook voor Jesjoea (Jezus) was dat onderdeel van Zijn bediening, naast zijn lijden aan het kruis ofwel martelpaal.

De brieven van de apostel Paulus vormen voor veel mensen aanleiding en onderbouwing om te veronderstellen dat volgelingen van Jesjoea niets meer te maken hebben met de eerste vijf boeken die Mozes schreef, de Torah. Daarbij vergeten ze dat alle Bijbelboeken en alle figuren uit de Bijbel, dat als fundament hadden, en dat de eerste volgelingen van Jesjoea leefden met en naar de Wet van God.

In dit boek willen we laten zien dat de inhoud van de brieven van Paulus in overeenstemming is met de boodschap van de Messias, die naar eigen zeggen niet kwam om de Wet af te schaffen (Matt 5:17), maar om de volle wijde en breedte ervan te laten zien. We reiken in dit boek handvaten aan om de brieven van Paulus in hun juiste context te lezen.

We bidden dat dit onderwijs voor jou tot zegen mag zijn.

Vergeet niet om alles te onderzoeken!

Zegen van Jah!

119 Ministries Nederland

Inhoudsopgave

Romeinen	1
Corinthiërs	73
Galaten	103
Efeziërs	187

ROMEINEN

De brief van Paulus aan de Romeinen is van fundamenteel belang, omdat Paulus hierin laat zien hoe hij de Torah leest en wat wij, als gelovigen, ermee te maken hebben.

Je zult misschien ontdekken dat we in deze studie erg snel van het ene op het andere onderwerp overgaan. Omdat we de volledige brief aan de Romeinen behandelen hebben we ervoor gekozen om de hoofdzaken snel en doeltreffend aan te stippen. Als gevolg daarvan zullen we niet uitgebreid op de afzonderlijke punten of op achtergronden ingaan. Daarom kan het handig zijn om deze studie meerdere keren te lezen om het beter in je op te kunnen nemen en daardoor beter te onderzoeken.

Daarnaast moet je ervan bewust zijn, dat er delen van Romeinen zijn waarvan je graag had gewild dat we daar dieper op in waren gegaan, terwijl wij in plaats daarvan al snel verder gaan. Bijvoorbeeld dat Romeinen vaak wordt geciteerd als onderbouwing voor de Calvinistische doctrine. We behandelen onze visie voor of tegen een dergelijke doctrine echter niet, omdat dat niet het doel is van de Paulinische Paradox Serie.

In de eerste eeuw, waren er in Rome meerdere afzonderlijke groeperingen. Eén van die groepen werd 'Joden' genoemd. Het woord "Joden" verwees naar degenen die afkomstig waren uit het Koninkrijk van Juda, dat voor het merendeel bestond uit de stam Juda en de stam Benjamin. Paulus kwam uit de stam Benjamin, daarom noemde hij zichzelf een Jood, omdat de stam Benjamin onderdeel was van het Zuidelijke Koninkrijk van Juda. In de eerste eeuw zul je ook nog een aantal Levieten tegenkomen die zich tot deze groep rekenden, hoewel Levieten van oorsprong onderdeel waren van het Noordelijke Koninkrijk van Israël, ook wel het "Huis van Israël" genoemd. Je zult ontdekken dat dit onderscheid tussen de twee huizen in de context van het Nieuwe Verbond wordt genoemd.

Jeremia 31:31

Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE (JHWH), dat Ik met het huis van Israël en met het huis van Juda een nieuw verbond zal sluiten...

De bediening van Jesjoea was het begin van het proces om deze twee Huizen weer bij elkaar te brengen als deel van het Nieuwe Verbond. Dit proces komt tot zijn climax bij de wederopstanding, gekoppeld aan de terugkomst van de Messias.

Op een gegeven moment werd het Huis van Israël verspreid onder de volken, en werd onderdeel van de volken of heidenen, terwijl het Huis van Juda (de Joden) als groep bleef bestaan. Dus de groep heidenen in Rome bestond onder andere uit mensen die afstammelingen waren van het Huis van Israël, maar ook uit mensen die geen enkele genetische verbinding hadden met Israël.

Het Rome van de eerste eeuw telde dan ook drie groepen gelovigen;

- 1) Huis van Juda - Joden
- 2) Huis van Israël
- 3) Bekeerde heidenen zonder afstamming van Israël.

Er waren twee stammen in Zuidelijk Israël, genaamd Joden, en er waren afstammelingen van de tien stammen van het noordelijke Koninkrijk van Israël. Deze groep van het Huis van Israël was gescheiden van JHWH, maar het Huis van Juda niet:

Jeremia 3:8

Maar Ik zag, toen Ik vanwege alles waarin het afvallige Israël overspel had gepleegd, haar weggestuurd had en haar een echtscheidingsbrief gegeven had, dat Juda, haar trouweloze zuster, niet bevreesd werd. Zij ging zelf ook hoererij bedrijven.

Het weggestuurde (gescheiden) Huis van Israël ging op in de volken en leerde de wegen van de volken (of de Heidenen) en vergat geleidelijk de wegen van het geloof. Uiteindelijk, in de eerste eeuw, kwamen ze langzamerhand weer terug tot het geloof, dankzij de inspanningen van mensen zoals Paulus.

Heidenen betekent “van de volken”. Het Hebreeuwse woord hiervoor is “*gojim*”. Er waren ook heidenen die niet afstamden van het noordelijke Koninkrijk van Israël, maar die ook tot geloof kwamen. (zie onze studie “Verloren Schapen van Israël” voor meer informatie daarover)

Dus de “*gojim*” of heidenen bestonden uit de verloren schapen van het Huis van Israël en uit volken die niet van Israël afstammen ... en natuurlijk waren er ook nog personen van wie één ouder tot die groep behoorde, waardoor ze afstammelingen waren van zowel de volken als van het Huis van Israël. Dat is een van de redenen waarom Paulus waarschuwt om je niet te veel te verdiepen in genealogie. (Titus 3:9).

Er zijn dus mensen die ooit onderdeel waren van Israël en daarom terug moeten keren naar het geloof, en mensen die geen enkele verwantschap hebben met Israël, maar die ook worden uitgenodigd om geënt te worden. Dit wordt allemaal behandeld in Romeinen, en we gaan daar later dieper op in.

Het gaat hierom; Eén van de speerpunten van Jesjoea's bediening was het terugbrengen van het Huis van Israël, die heidenen waren geworden, naar het Huis van Juda, de Joden.

Mattheüs 15:24

Hij antwoordde en zei: Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël.

Het Huis van Israël werd onderdeel van de volken, of heidenen. Ze raakten verloren in de wegen van de volken, en vergaten de wegen van hun Schepper.

Het komt er dus op neer dat Paulus in de brief aan de Romeinen een heel diverse groep aansprak.

Daarom zijn de historische context en het publiek aan wie de brief is gericht uitermate belangrijk voor ons begrip, als we de woorden van Paulus in deze brief bestuderen.

Paulus was een Hebreër die Hebreeuws sprak en was opgeleid door de meest prominente geleerden van zijn tijd. Dat moeten we ook in gedachten houden als we proberen om de brieven van Paulus beter te begrijpen.

Nu we een korte inleiding hebben gegeven over de context en achtergrond van Romeinen, gaan we van start...

Romeinen 1:1-6

*Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus (Jesjoea HaMasjiach), een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God, dat Hij tevoren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften, ten aanzien van Zijn Zoon, Die wat het vlees betreft geboren is uit het geslacht van David. Wat de Geest van heiliging betreft, is Hij met kracht bewezen te zijn de Zoon van God, door Zijn opstanding uit de doden, namelijk Jezus Christus (Jesjoea HaMasjiach), onze Heere. Door Hem hebben wij genade en het apostelschap ontvangen **tot geloofsgehoorzaamheid onder alle heidenen**, ter wille van Zijn Naam, waartoe ook u behoort, geroepen van Jezus Christus (Jesjoea HaMasjiach)."*

Paulus begint de brief aan de Romeinen door te zeggen dat genade en het apostelschap zijn bedoeld om gehoorzaamheid in het geloof tot stand te brengen. In deze verklaring, legt Paulus de nadruk op het feit dat de komst van Jesjoea, onze Messias, altijd al het plan was in de Bijbel, om te dienen als middel voor genade, en dat de Messias ook in dat plan hoorde, om ons, als discipelen in het geloof, het Woord van God te onderwijzen, of eigenlijk opnieuw te onderwijzen, waardoor wij gehoorzaam zouden worden.

Als we geloven in het Woord van God, zijn we geroepen om gehoorzaam te zijn aan het Woord van God.

We zien ook dat Paulus benadrukt dat zijn boodschap aan de Romeinen moet uitgaan naar ALLE volken. Dit gaat dus niet alleen over het Huis van Israël en het Huis van Juda, die weer bij elkaar komen, maar over het in geloof samenbrengen van alle volken onder de vlag van het Woord van God, in gehoorzaamheid, om glorie te brengen aan de naam van onze Schepper.

Paulus werkt dit in het vervolg van Romeinen verder uit, maar we willen laten zien dat Paulus in zijn inleiding duidelijk zegt dat we in ons geloof gehoorzaam horen te zijn. Het is gehoorzaamheid die voortkomt uit ons geloof.

Daarbij vervangt die gehoorzaamheid de genade niet, maar door genade krijgen wij het verlangen om gehoorzaam te zijn aan het geloof.

Romeinen 1:6

... Door Hem hebben wij genade en het apostelschap ontvangen tot geloofsgehoorzaamheid onder alle heidenen, ...

En waarom zijn we gehoorzaam? We zijn gehoorzaam omwille van Zijn Naam onder alle volken.

Als we tot geloof komen, mogen we ook binnengaan in Zijn genade...DAN, in dat geloof, volgen we ook het Woord van God, en dat heet gehoorzaamheid.

Zie je de volgorde... geloof en genade zijn niet het gevolg van gehoorzaamheid, maar gehoorzaamheid is het waarneembare gevolg van oprecht geloof en genade.

Daardoor wordt de Naam van onze Schepper geëerd, omdat we Zijn Naam volgen en laten zien aan de volken. Dat doen we door Zijn Woord te gehoorzamen en het als waarheid te proclameren. Het is een proclamatie van de autoriteit die we erkennen in ons leven... om Zijn wil te doen, in plaats van onze eigen wil, de wil van het vlees.

Het Hebreeuwse woord voor “naam” is “sjem”. Het woord “sjem” duidt karakter of autoriteit aan. Onze Schepper wil dat de hele wereld Zijn wegen gaat gehoorzamen, en Zijn karakter gaat navolgen, die zijn uitgewerkt in Zijn Torah, onder Zijn autoriteit.

Daar gaat het om bij berouw. Berouw hebben betekent “omkeren”. Het is het tegenovergestelde van zondigen. Het is niet meer zondigen, maar omkeren naar het Woord van God, om het te horen en eraan te gehoorzamen.

Horen en gehoorzamen is in het Hebreeuws denken onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Je hoort het Woord en neemt dat als waarheid aan. Dat is geloof. Dat is een verandering van hart, geest en ziel.

Vanwege deze verandering van hart, geest en ziel, maken we het besluit om het Woord van God na te volgen in ons leven.

Deuteronomium 6:4-6

Luister, Israël! De HEERE (JHWH), onze God, de HEERE (JHWH) is Eén! Daarom zult u de HEERE (JHWH), uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht. Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn.

In de eerste paragraaf van Romeinen zien we dat Paulus refereert aan de opdracht om ALLE volken op te roepen tot gehoorzaamheid aan het Woord van God.

Dus eigenlijk begint Paulus zijn brief door te refereren aan de belangrijke Grote Opdracht van Jesjoea.

We moeten alle volken onderwijzen om alles te gehoorzamen wat Hij heeft geboden...

Mattheüs 28:19-20

*Ga dan heen, onderwijs **al de volken**, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, **hun lerend alles wat Ik u geboden heb**, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.*

Natuurlijk leefde en onderwees onze Messias alleen het Woord van God, en als er al verwarring is over wat dat voor onze Messias betekende, denk er dan aan dat het Nieuwe Testament op dat moment niet alleen nog niet was geschreven, maar dat toen het Nieuwe Testament werd geschreven het in overeenstemming moest zijn met het Oude Testament... en er niet mee in strijd mocht zijn. Wil je daar meer over weten, dan verwijzen we je naar onze studie "Deuteronomium 13 Test".

Volgens God Zelf, zou Hij NOOIT een profeet sturen die iets zou beweren dat in strijd was met wat door Mozes was opgeschreven.

Laten we verder gaan...

Romeinen 1:7

Aan allen die in Rome zijn, geliefden van God en geroepen heiligen: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus. (Jesjoea HaMasjiach).

Zoals we al eerder vermeldde, schreef Paulus deze woorden aan ALLE gelovigen in Rome. Daartoe behoorden dus Joden en niet-Joden, niet-Israëlitische heidenen en heidenen die tot de verloren schapen behoorden.

Romeinen 1:8-17

Allereerst nu dank ik mijn God door Jezus Christus (Jesjoea HaMasjiach) voor u allen, omdat uw geloof in de hele wereld wordt verkondigd. Want God, Die ik in mijn geest dien in het Evangelie van Zijn Zoon, is mijn Getuige, hoe ik zonder ophouden aan u denk. Steeds weer vraag ik in mijn gebeden of mij, zo mogelijk, door de wil van God eens een goede gelegenheid geboden zal worden om naar u toe te komen. Want ik

verlang er vurig naar u te zien, om u in enige geestelijke genadegave te laten delen, waardoor u versterkt zou worden, dat is te zeggen, om in uw midden samen bemoedigd te worden door het onderlinge geloof, zowel dat van u als dat van mij. Maar ik wil niet dat u er geen weet van hebt, broeders, dat ik dikwijls het voornemen had naar u toe te komen om ook onder u enige vrucht te hebben, zoals ook onder de andere heidenen. Tot nu toe was ik echter verhinderd. Ik sta in de schuld bij Grieken en niet-Grieken, bij wijzen en onverstandigen. Zo is wat in mij is, gewillig om ook u die in Rome bent, het Evangelie te verkondigen.

*Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood, en ook voor de Griek. **Want de gerechtigheid van God wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, zoals geschreven is: 'Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven'.***

Hier begint Paulus te laten zien en te definiëren wat de hierboven genoemde “gehoorzaamheid van het geloof” inhoudt. Hij gebruikt het woord “gerechtigheid” in relatie tot geloof en citeert daarna de Profeten (Habakuk 2:4)

Op dit moment laat Paulus zien dat de gerechtigheid van God door ons geloof zichtbaar wordt, waardoor anderen ook tot geloof komen... immers de rechtvaardigen zijn zij die uit geloof leven.

Dus, volgens Paulus en de profeet Habakuk is geloof een manier van leven. Het is een manier om te leven. Het is een manier van zijn en een manier van doen. Geloof is geen filosofie of slechts een godsdienst.

In plaats daarvan is het een absolute waarheid die onze manier van leven wordt. Het is de waarheid die over ons regeert, in onze gedachten, en in onze daden. We doen die dingen waarvan we geloven dat ze waar zijn. Met andere woorden, als het Woord van God waarheid is, dan moeten we naar het Woord van God leven. Dat is de gerechtigheid, dat is het geloof, waaruit we leven.

Als we het woord “gerechtigheid” bestuderen aan de hand van een Bijbelse concordantie, dan ontdekken we dat “gerechtigheid” betekent dat we “wandelen in de juiste wegen van God”.

Deze “juiste wegen” zijn niet subjectief, of door u of mij, of door wie dan ook, uitgevonden. De juiste wegen zijn de wegen die worden benadrukt in het Woord van God, of in het Hebreeuws, de Torah, de *instructies* van God.

Wil je meer weten over het woord ‘gerechtigheid’ dan raden we onze studie “Honger” aan.

Dit is heel, heel erg belangrijk. We zijn nog maar in hoofdstuk 1. Maar deze definitie van gerechtigheid die hier door Paulus wordt neergezet, zal opnieuw aan bod komen als we hoofdstuk 10 behandelen, verderop in dit hoofdstuk. Onthoud dus de definitie die Paulus geeft van gerechtigheid.

Nadat Paulus 'gerechtigheid' en 'geloof' heeft aangewezen als de juiste manier van leven, beschrijft hij vervolgens het tegenovergestelde, namelijk de onrechtvaardige manier van leven. Denk eraan dat Paulus schrijft aan Rome waar allerlei soorten on-Bijbels gedrag, waarvan onze Schepper een afschuw heeft, de normaalste zaak van de wereld was. Hij werkt ook een aantal typisch Romeinse gebruiken uit waarmee hij wil illustreren hoe onrechtvaardigheid eruit ziet. Dit wordt tegenover de rechtvaardigen, die door geloof leven, en wandelen in het volledige Woord van God, gezet.

Romeinen 1:18

Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken

Dus Paulus formuleert hier een tegenstelling. Er zijn mensen die naar het geloof leven, die geroepen zijn tot gehoorzaamheid, en er zijn mensen die niet naar het geloof leven, die ongerechtigheid doen, in strijd met de waarheid.

Dus, welke definitie van 'waarheid' geeft het Woord van God?

Psalm 119:142

"Uw gerechtigheid is gerechtigheid voor eeuwig en Uw wet is waarheid." (NBG)

Twee dingen, let op de samenhang die ook hier bestaat tussen gerechtigheid en de Wet van God, en het woord "waarheid". Het Hebreeuwse woord "emet" dat hier gebruikt wordt betekent 'waarheid'. Er zijn echter vertalingen die het Hebreeuwse woord "emet", dat letterlijk waarheid betekent, anders vertalen. De Wet is waarheid.

Romeinen 1:19-32

Omdat wat van God gekend kan worden, hun bekend is. God Zelf heeft het hun immers geopenbaard. Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn. Want zij hebben, hoewel zij God kennen, Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar zij zijn verdwaasd in hun overwegingen en hun onverstandig hart is verduisterd. Terwijl zij zich uitgaven voor wijzen, zijn zij dwaas geworden, en hebben zij de heerlijkheid van de onvergankelijke God vervangen door een beeld dat lijkt op een vergankelijk mens, op vogels en op viervoetige en kruipende dieren.

Daarom ook heeft God hen in de begeerten van hun hart overgegeven aan de onreinheid om hun lichamen onder elkaar te onteren. Zij hebben de waarheid van God vervangen door de leugen, en het schepsel vereerd en gediend boven de Schepper, Die te prijzen is tot in eeuwigheid. Amen.

Daarom heeft God hen overgegeven aan oneervolle hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke.

En evenzo hebben ook de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven, en zijn in wellust voor elkaar ontbrand: mannen doen schandelijke dingen met mannen en ontvangen het gepaste loon voor hun dwaling in zichzelf.

En omdat het hun niet goed dacht God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan verwerpelijk denken, om dingen te doen die niet passen. Ze zijn vervuld van allerlei ongerechtigheid, hoererij, boosaardigheid, hebzucht, slechtheid. Ze zijn vol afgunst, moord, ruzie, bedrog, kwaadaardigheid.

Kwaadsprekers zijn het, lasteraars, haters van God, smaders, hoogmoedigen, grootsprekers, bedenkers van slechte dingen, ongehoorzaam aan hun ouders, onverstandigen, trouwelozen, mensen zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, onbarmhartig. Zij kennen het recht van God, namelijk dat zij die zulke dingen doen de dood verdienen, en toch doen zij niet alleen zelf deze dingen, maar stemmen ook in met hen die ze doen.

Paulus geeft hier een indrukwekkende opsomming waarin hij ons tal van voorbeelden aanreikt om gerechtigheid te omschrijven. Merk op dat Paulus gerechtigheid al eerder omschreef als een manier van leven, een manier om de goede dingen te doen. Op dezelfde manier omschrijft Paulus ongerechtigheid als het overtreden van Torah, of als het leven in strijd met het Woord van God. In Psalm 119 wordt het Woord van God waarheid genoemd. Het is misschien goed om op dit moment Psalm 119 nogmaals te lezen, zodat je het perspectief op de Torah, of de Wet van God, kunt zien, dat zowel onze Messias als Paulus hadden.

In het laatste vers dat we lazen, verklaart Paulus dat er mensen zijn die de rechtvaardige wegen kennen, maar toch handelen in strijd met Gods Torah. Daarnaast keuren ze het goed dat anderen, die de Wet niet hebben of niet kennen, doorgaan met hun wetteloze gedrag...waarop Paulus de straf bespreekt die beide groepen zal overkomen.

Romeinen 2:12-13

Want zij die zonder Wet gezondigd hebben, zullen ook zonder Wet verloren gaan, en zij die onder de Wet gezondigd hebben, zullen door de Wet geoordeeld worden. Niet de hoorders van de Wet zijn immers rechtvaardig voor God, maar de daders van de Wet zullen gerechtvaardigd worden.

Heb je dat begrepen? Hoewel we gered zijn door genade, zijn het de doeners van de Wet die gerechtvaardigd zullen worden en die rechtvaardig zullen zijn voor God, niet vanwege hun werken, of omdat ze Gods Wet perfect hebben geleefd - laat dat duidelijk zijn - maar omdat ze geloven dat het Woord van God de waarheid is en ze daarom Gods Wet willen doen. Als je gelooft dat dit een conflict is tussen werken en genade, of dat het doen van Gods Wet de genade teniet doet, dan heb je niet goed begrepen wat er zojuist is gezegd.

Is het dan niet oneerlijk dat degenen die de Wet niet hebben, de Heidenen, geoordeeld kunnen worden door de Wet van God? Paulus legt uit dat alle mensen weten dat er basisprincipes zijn die van nature in onze harten zijn geschreven, die de aard van God openbaren, en hoe we allemaal in strijd met die moraal hebben geleefd.

We gaan verder met Romeinen 2.

Romeinen 2:14-16

Want wanneer heidenen, die de Wet niet hebben, van nature doen wat de Wet zegt, zijn zij, hoewel zij de Wet niet hebben, zichzelf tot wet. Zij tonen dat het werk van de Wet geschreven is in hun hart.

Daar getuigt ook hun geweten van, en hun gedachten onderling beschuldigen of ook verontschuldigen elkaar. Zo zal het gaan op de dag wanneer God de verborgen dingen van de mensen zal oordelen door Jezus Christus (Jesjoea de Messias), overeenkomstig mijn Evangelie.

Na dat gezegd te hebben, richt Paulus zich weer tot degenen die de Wet hebben, maar er niet naar leven. In dit geval zijn dat de Farizeeën en de Sadduceeën.

Denk aan wat Jesjoea zei over hoe de Farizeeën omgingen met de Wet van God.

Markus 7:8-13

Want terwijl u het gebod van God nalaat, houdt u zich aan de overlevering van de mensen, zoals het wassen van kannen en bekers; en veel andere dergelijke dingen doet u. En Hij zei tegen hen: U stelt op een mooie manier Gods gebod terzijde om aan uw overlevering te houden. Want Mozes heeft gezegd: Eer uw vader en uw moeder; en: Wie vader of moeder vervloekt, die moet zeker sterven; maar u zegt: Als iemand tegen zijn vader of zijn moeder zegt: Het is korban (dat wil zeggen: een gave) wat u van mij had kunnen krijgen, is het met hem in orde. En u laat hem niet meer toe iets voor zijn vader of moeder te doen, en zo maakt u Gods Woord krachteloos door uw overlevering die u overgeleverd hebt; en veel van dergelijke dingen doet u.

En....

Johannes 7:19

Heeft Mozes u niet de Wet gegeven? En niemand van u doet de Wet. Waarom probeert u Mij te doden?

Net zoals de Farizeeën en Sadduceeën hun best deden om het Jesjoea moeilijk te maken, gingen ze daar bij Paulus en de Heidenen die tot geloof kwamen gewoon mee door.

Romeinen 2:17-20

Zie, u wordt Jood genoemd. U steunt op de wet en roemt in God, en kent Zijn wil en onderscheidt wat wezenlijk is, omdat u uit de wet bent onderwezen. En u bent van uzelf

overtuigd dat u een gids voor de blinden bent, een licht voor hen die in duisternis zijn, een opvoeder van onverstandigen, een leermeester van jonge kinderen, omdat u in de wet de belichaming van de kennis en van de waarheid hebt.

In zijn gesprekken met dit type Joden, valt het op dat Paulus over de Wet spreekt als Zijn wil, die wezenlijk is, een gids voor de blinden, een licht voor mensen in duisternis, en dat de Wet kennis en waarheid wordt genoemd. Dat klinkt toch niet echt als een Paulus die tégen de Wet van God predikt...

Romeinen 2:21-24

U dan die een ander onderwijst, onderwijst u uzelf niet? U die predikt dat men niet stelen mag, steelt u zelf? U die zegt dat men geen overspel mag plegen, pleegt u zelf overspel? U die de afgoden verfoeit, pleegt u zelf tempelroof? U die in de Wet roemt, onteert u God door de overtreding van de Wet? Want de Naam van God wordt, zoals geschreven is, door uw toedoen gelasterd onder de heidenen.

Let op dat Paulus in vers 23 beweert dat het overtreden van de Wet van God, God onteert. De Wet van God waar hij het hier over heeft, kan alleen maar de Wet zijn die de Joden uit de eerste eeuw kenden als de Wet van God... de Torah, hij heeft het immers tegen Joden... zij die anderen onderwijzen. Maar wat bedoelt hij ermee dat de Joden daardoor de Wet van God lasterden onder de heidenen? De Wet van God was bedoeld voor de heidenen, maar de heidenen pakten het niet omdat de Joden het doel en de praktijk ervan verdraaiden.

Op dit punt in de brief van Paulus, spreekt hij tegen de leraren van de Wet. De belangrijkste zorg waarover Paulus zich uitspreekt tegen de leraren van de Wet gaat hier in Romeinen om de bekeerde heidenen, en of het houden van de Torah kan worden verwacht van heidenen die net tot geloof zijn gekomen. We zagen dit al eerder in Romeinen, toen de gehoorzaamheid aan het geloof besproken werd, en hoe de rechtvaardigen zullen leven door het geloof... dat niet degenen die de Wet horen, maar degenen die Gods Wet doen, gerechtvaardigd zullen worden.

Paulus weet dat de bekeerde heidenen elke sabbat de Torah zullen horen, en hij weet dat de leraren van de Wet de bekeerlingen zullen helpen om de Torah te begrijpen en de gerechtigheid, waarover Paulus in de eerste twee hoofdstukken schrijft, in praktijk te brengen. Ook vertelt Paulus degenen die de Wet begrijpen en onderwijzen, dat hun gedrag onberispelijk moet zijn waardoor ze een goed voorbeeld zijn, en hun wandel overeenkomt met hun onderwijs.

Dit alles hebben we al gelezen.

Nu gaat Paulus in op de besnijdenis. Velen hebben uit dit gedeelte begrepen dat Paulus gelooft dat alleen het hart besneden moet worden, niet meer het lichaam.

Maar bij de besnijdenis ging het altijd al om het hart. Paulus onderwijst hier niets nieuws. De geestelijke besnijdenis is geen vervanging van de fysieke besnijdenis, en is dat ook nooit geweest. In feite is het precies het tegenovergestelde. Een besneden hart betekent altijd een hart dat bereid is en verlangt om de Torah te volgen .... een besneden hart is het verlangen naar gehoorzaamheid aan het geloof. De fysieke besnijdenis is een uiterlijk teken van die innerlijke besnijdenis.

Deuteronomium 10:16

Besnijd dan de voorhuid van uw hart en wees niet langer halsstarrig.

Mensen die koppig en halsstarrig zijn, weigerden om het Woord van God te volgen en ernaar te leven, omdat ze dit niet wilden.

Denk bij het lezen van het volgende vers eraan dat in Johannes 5:3 staat dat het liefhebben van God inhoudt dat je Zijn geboden zult houden.

Deuteronomium 30:6

De HEERE (JHWH), uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om de HEERE (JHWH), uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven zult.

Besnijdenis van het hart is altijd al een gebod geweest en zou onderdeel moeten zijn van de fysieke besnijdenis.

Dus we gaan verder met Romeinen en proberen te begrijpen wat Paulus onderwijst over de besnijdenis.

Romeinen 2:25-29

Want de besnijdenis heeft wel nut als u de Wet houdt, maar als u een overtreder van de Wet bent, is uw besneden zijn tot onbesneden zijn geworden. Als dan een onbesnedene de verordeningen van de Wet in acht neemt, zal zijn onbesneden zijn dan niet tot besnijdenis gerekend worden? En zal hij die overeenkomstig de natuur onbesneden is, maar die de Wet volbrengt, u dan niet oordelen, die mét de letter van de wet en de besnijdenis een overtreder van de Wet bent? Want niet h́j is Jood die het in het openbaar is, en niet dát is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar h́j is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.

Paulus zegt “want de besnijdenis heeft wel nut als u de Wet houdt” (Romeinen 2:25), dus de besnijdenis is alleen maar nuttig als je de Torah houdt.

Dit is logisch omdat de besnijdenis je verlangen toont om de Torah te houden.